

Doe het gewoon

Deze week kunnen we met de kinderen stilstaan bij aansporingen om iets te doen zoals: 'Doe het nou maar gewoon!' Dat kunnen goede aansporingen zijn, maar ook aansporingen die je alleen maar ellende kunnen bezorgen. Hoe kun je het verschil zien tussen die twee?

Verhalen uit Lucas

Henriëtte Hoogenkamp

Gebed

Lieve God,

U vraagt van ons om het maar gewoon te doen, het goede.

En eigenlijk weet ik vaak ook best wat dat goede is en hoe dat moet.

Gewoon normaal doen tegen mijn broertje, gewoon mijn afval in de prullenbak gooien, niet schelden als ik een spel verlies.

U vraagt geen grote dingen. Gewoon normaal doen.

Het is niet zo moeilijk, maar soms toch wel.

Want niet normaal doen, is soms zo makkelijk.

Iemand niet begroeten, iemand niet helpen. Mijn afval gewoon op de grond gooien.

Wat U vraagt, is niet moeilijk, maar het is wel een keuze.

De keuze om gewoon het goede te doen, wilt U mij helpen om die keuze te maken?

Amen.

MAA 13 - 01 • weekopening

Durf je niet?

Cindy is nog nooit bij Manon thuis geweest. Vanochtend vroeg Manon opeens of ze met haar mee ging uit school. Cindy had meteen 'ja' gezegd. Want alle meisjes willen wel met Manon mee naar huis. De juf zegt wel eens 'Manon, je bent niet de baas in de klas!' Maar eigenlijk is dat wel een beetje zo.

De moeder van Manon is thuis. Ze zegt: 'Pakken jullie maar wat drinken uit de koelkast.' 'Zijn er ook koekjes?' vraagt Manon. 'Nee, die hebben je broer en jij gisteren allemaal opgemaakt.' 'Mogen we dan nieuwe kopen?' 'Vooruit dan maar', zegt Manons moeder. 'En koop dan ook wat bananen, want die zijn ook op.'

In de supermarkt lopen Manon en Cindy gelijk naar de afdeling 'koek en snoep.' Manon pakt een zak stroopwafels. 'Deze zijn met roomboter, die zijn het lekkerst!' zegt ze. Cindy houdt meer van speculaasjes, maar dat durft ze niet te zeggen. Dan wijst Manon naar de marshmallows. 'Die kunnen we anders ook doen', zegt ze en ze pakt een zak die achter in het vak ligt. 'Maar we moesten toch koekjes kopen?' vraagt Cindy. Manon antwoordt niet. 'Kijk', zegt ze, 'deze is al open!' Gelijk pakt ze twee marshmallows uit de zak en ze stopt ze in haar mond. 'Jij ook?' Cindy aarzelt. 'Lust je ze niet of durf je niet? Doe het maar gewoon hoor, ze gooien zo'n open zak anders toch weg!' Maar Cindy weet het niet. Ze is dol op marshmallows en ze zou er best een lusten, maar is dit niet gewoon stelen?

Opeens staat de bedrijfsleider achter Cindy. 'Kunnen jullie het vinden, dames?' 'Ja hoor mevrouw, zegt Manon. 'We moeten alleen nog wat bananen. Kom je, Cin?'

Om over te praten

Wat zou Cindy tegen Manon kunnen zeggen over de zak met marshmallows?

Waarom vindt Cindy het moeilijk om haar mening te zeggen?

Wat bedoelt Manon met 'Doe het maar gewoon'? Wat betekent dan 'gewoon'?

Tip weeksluiting

Ga als weeksluiting met elkaar iets doen waardoor jullie positief opvallen in de buurt.

Denk aan afval opruimen, of kaartjes rondsturen.

Download de thematekening
op www.kindopmaandag.nl

DIN 14 - 01 • vertellen

Johannes roept op tot omkeer. Doe het gewoon, zegt hij.

Johannes de Doper

Lucas 3:1-14

Keizer Tiberias heeft niets in de gaten. Pontius Pilatus, de stadhouder in Judea, ook niet. Ook koning Herodes en de hogepriesters Annas en Kajafas niet, ze zijn met hun eigen zaken bezig. Grote belangrijke zaken van grote belangrijke mensen. Dat vinden ze zelf tenminste. Ze hebben helemaal geen oog voor wat intussen gebeurt in het gebied bij de rivier de Jordaan. Daar loopt een man rond met een nieuw verhaal. Een nieuw en tegelijk oud verhaal. Die man heet Johannes. Hij is de zoon van Zacharias en Elisabet. 'Bekeer je!' roept hij tegen de mensen. 'Keer je om, was af wat verkeerd was!' Johannes gebuikt dezelfde woorden als in het oude verhaal van de profeet Elia. Maar hij gebuikt ze voor nu en voor de mensen die daar op dat moment rondlopen. 'Begin een nieuw leven, er is geen tijd te verliezen!' roept hij. En als hij merkt dat mensen hun schouders ophalen en doorlopen, gaat hij naar ze toe en zegt: 'Jullie denken misschien dat het wel goed zit met jullie omdat je bij God horen. Dat je verder niks hoeft te doen. Maar zo is het niet! De speciale band die God met jullie heeft, die vraagt juist iets van je, die vraagt om jullie inzet!'

De mensen worden er onrustig van. Ze praten er thuis met elkaar over. Wat bedoelt Johannes dan? Wat moeten ze doen? Ze gaan terug naar Johannes en zeggen: 'We willen wel veranderen, maar we weten niet hoe. Vertel ons wat we moeten doen.' Johannes kijkt ze aan. 'Ik zie dat jullie aan hele bijzondere dingen denken. Dingen die haast niemand kan doen. Maar zo is het niet. Dat vraagt God niet van ons. Hebben jullie voldoende kleren?' vraagt hij. 'Genoeg voor jezelf of ook nog voor iemand anders? Als je een stel kleren over hebt, geef die dan weg. En heb je meer dan voldoende eten in huis? Deel dat dan met de ander. Doe het gewoon. Want dat is wat God van ons vraagt.' De mensen begrijpen wat Johannes zegt. Ze vertellen het elkaar door. Ook de tollenaars horen ervan. Zij zijn door de Romeinen aangesteld om geld te vragen aan de mensen. Ze hebben niet veel vrienden, want de mensen vinden het verkeerd dat zij samenwerken met de Romeinen. Ook vragen ze vaak veel meer geld dan eigenlijk mag. Een van de tollenaars zegt tegen een andere: 'Ik ga naar Johannes toe. Ik denk dat hij mij kan helpen om mijn leven te veranderen. Ga je mee?'

Johannes ziet ze aan komen. 'Wat kan ik voor jullie doen?' 'Wij willen weten hoe we dichter bij God kunnen leven', zegt de ene tollenaar. En de andere zegt: 'Ja, vertel ons wat we daarvoor kunnen doen.' Johannes schudt zijn hoofd. 'Jullie denken nu vast dat ik met hele bijzondere leefregels kom. Maar echt, het is niet ingewikkeld. Als mensen bij jullie geld moeten betalen, vraag ze dan wat je moet vragen, niet meer dan dat. Doe het gewoon. Ik weet zeker dat dit mogelijk is voor jullie.' De mannen knikken. Zo moeilijk is het niet. 'Begin meteen maar', zegt Johannes, 'je zult merken dat het kan en dat het goed is!'

Na de vertelling

Vragen

Wat betekent het woord 'bekering'?
Waarom hebben de tollenaars niet veel vrienden?

Praten

Zou het moeilijk zijn voor de tollenaars om hun leven te veranderen?

Wat zouden wijzelf moeten veranderen?

Filosofen: Hoe weet je dat iets 'gewoon' is? Is 'gewoon' voor jou hetzelfde als voor mij?

Zingen

Handen heb je om te geven
van je eigen overvloed
en een hart om te vergeven
wat een ander jou misdoet.

Open je oren om te horen.
Open je hart voor iedereen.

Tekst: H. Jongerius

Muziek: T. van Erp

*Kijk op de website van Kind op
Maandag voor het volledige lied en de
ingezongen versie.*

*Verdiepingswerkvormen groep 7 en 8
zie bladzijde 19 en 20.*